

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/5619/08.06.2014

Parlamentul României
CAMERA DEPUTAȚILOR
BIROUL PERMANENT
Nr. 943 din 09.06.2017

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Comisia pentru Cercetarea Abuzurilor,
Corupției și pentru Petiții

București, 8.06.2017
Nr. 4c-14/19.581

ISTAT AP
Subalve

CĂTRE,

BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Vă înaintăm alăturat un memoriu al domnului Ovidiu Cameliu Petrescu, fost deputat în legislaturile 1990-1992, 1992-1996, 1996-2000, 2000-2004, fost membru al Biroului Permanent al Camerei Deputaților în mai multe legislaturi.

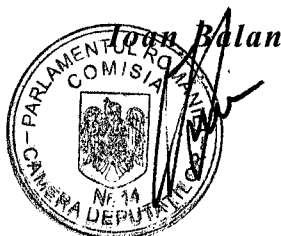
Domnul Petrescu a apelat la bunele oficii ale Comisiei în scopul înaintării memoriului său către Biroul Permanent al Camerei Deputaților și Biroul Permanent al Senatului.

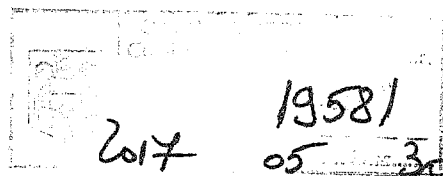
Memoriul enunță și detaliază mai multe argumente critice referitoare la unele dispoziții normative, considerate abuzive, nelegale sau neconstituționale, referitoare la indemnizațiile pentru limită de vârstă ale parlamentarilor și la stabilirea și actualizarea pensiilor de serviciu ale foștilor funcționari parlamentari. Se solicită modificarea actelor normative respective.

Constatând că domnul Petrescu solicită imperativ Comisiei să supună memoriul său analizei și deciziei Biroului Permanent al Camerei Deputaților și Biroului Permanent al Senatului, Comisia a hotărât să dea curs imediat acestei solicitări și l-a informat în acest sens pe semnatarul memoriului.

Cu stimă,

P R E Ș E D I N T E,

**Către Comisia pentru cercetarea abuzurilor, corupției
și pentru petiții a Camerei Deputaților**

Subsemnatul Petrescu Ovidiu Cameliu, domiciliat în Buzău, str. Panduri nr.19A, doresc să semnez comisiei săvârșirea unor abuzuri de către persoane din conducerea Camerei Deputaților și solicit respectarea legilor în litera și în spiritul lor.

Menționez că am lucrat în Camera Deputaților 25 de ani (14 ani și 6 luni ca deputat și restul perioadei în calitate de consilier parlamentar), iar începând cu 1 noiembrie 2015 m-am pensionat în conformitate cu prevederile art.73¹ din Legea nr.215/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar. La scurt timp după pensionare, am avut neplăcuta surpriză să constat că foștii mei colegi au dat o interpretare stranie și abuzivă a art. 73¹ alin.(5) din legea mai sus amintită. Prevederile alin.(5) din art.73¹ sunt foarte clare: „ (5) Pensiile de serviciu stabilite în condițiile prezentei legi se actualizează prin aplicarea la cuantumul pensiei de serviciu aflate în plată a procentului de majorare a salariului de bază de care beneficiază funcționarul public aflat în activitate, cu același nivel de salarizare și pe aceeași funcție publică. Dacă în urma actualizării rezultă o pensie mai mică, se păstrează pensia aflată în plată.” Legiuitorul a dorit să păstreze, pentru întreaga perioadă de plată a pensiei de serviciu, raportul dintre salariul avut la momentul pensionării și pensia stabilită la momentul pensionării. Astfel, dacă la momentul pensionării, unui funcționar parlamentar i s-a stabilit o pensie care reprezenta 80% din salariul pe care l-a avut, acest raport trebuie păstrat pe toată durata de plată a pensiei de serviciu. Evident, acest lucru nu este posibil decât dacă pensia de serviciu se majorează ori de câte ori se majorează salariul funcționarului public aflat în activitate, funcționar care are același nivel de salarizare și ocupă aceeași funcție publică precum a ocupat pensionarul, fost funcționar parlamentar. Păstrarea raportului amintit este posibilă numai majorând pensia de serviciu cu același procent cu care s-a majorat salariul funcționarului parlamentar aflat în activitate.

Din păcate, foștii funcționari parlamentari au avut o surpriză neplăcută. Ei au primit o majorare a pensiei de serviciu de 10% începând cu 1 Decembrie 2015, deși salariile funcționarilor publici parlamentari, aflați în activitate s-au majorat cu un procent mult mai mare.

De exemplu, un consilier parlamentar clasa 79, gradația 5 avea în luna noiembrie 2015 un salariu de 4713 lei (este inclus sporul pentru condiții vătămătoare), iar începând cu 1 Decembrie 2015 a primit un salariu de 7773 lei. Aceasta era încadrarea mea la 1 noiembrie 2015. Rezultă că i s-a majorat salariul cu 65%. În ciuda acestui fapt evident, un pensionar care a ocupat aceeași funcție și aceeași clasă și gradație, a primit o majorare a pensiei de doar 10 %. Toți pensionarii

care au cerut explicații scrise din partea Secretarului general al Camerei Deputaților au primit același răspuns : procentul de majorare de 10% s-a acordat „ în baza prevederilor art 1¹ alin (1) din Legea nr. 293/2015 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.35/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, precum și modificarea și completarea Legii nr. 152/1998 privind înființarea Agenției Naționale pentru Locuințe, potrivit cărora : „...începând cu data de 1 decembrie 2015, cuantumul brut al salariilor de bază...**se majorează cu 10%** față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2015” și alin (2) : „cuantumul sporurilor, indemnizațiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut/solda lunară brută/salariul lunar brut/indemnizația brută de care beneficiază personalul prevăzut la alin.(1) se majorează cu același procent de 10%, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

De unde rezultă diferența foarte mare între majorarea efectivă de 65% a salariilor funcționarilor publici parlamentari și procentul de majorare a pensiilor de serviciu de 10% ? În Legea nr.293/2015 există și art. III care are următorul conținut : „ Alineatul (2) al articolului 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 174/2015, se modifică și va avea următorul cuprins : „ **(2) Salarizarea personalului din cadrul Administrației Prezidențiale, serviciilor Parlamentului și aparatul de lucru al Guvernului se stabilește la nivelul de salarizare maxim aflat în plată aferent funcțiilor din cadrul aparatului de lucru al Guvernului.**” În opinia juriștilor din cadrul Secretariatului General, desi ca urmare a prevederilor cuprinse în Legea nr. 293/2015, salariile funcționarilor parlamentari au crescut cu 65%, ele, de fapt, s-au majorat doar cu 10%, pentru că în conținutul art. III din legea, mai sus-amintită nu există cuvântul „ majorare”. Într-o astfel de interpretare stupidă, dacă într-o viitoare lege a salarizării unitare ar exista un articol în care s-ar preciza : „ Salariile funcționarilor din serviciile Parlamentului sunt cele prevăzute în Anexa 14. “ , iar în acea anexă salariile vor fi duble, foștilor funcționari parlamentari nu trebuie să li se acorde nici o majorare, deoarece în textul legii nu găsim cuvântul „ majorare’ sau vreun procent.

Desigur, foștii funcționari parlamentari se pot adresa instanței de judecată și vor avea câștig de cauză. Pot, de asemenea, să facă o sesizare penală pentru săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu, deoarece se poate vorbi de încălcarea unor prevederi legale, de încălcarea unor drepturi, de cauzarea unui prejudiciu și de o intenție directă de a săvârși infracțiunea. Intenția poate fi demonstrată cu ușurință. Astfel, în aplicarea prevederilor Legii nr. 293/2015 Secretarul General al Camerei Deputaților a emis Ordinul nr. 1540/16-11-2015 prin care, începând cu data de 28-11-2015, se aplică art. III din Legea amintită mai sus și, tot în data de 16-11-2015, a emis Ordinul nr. 1541 prin care se aplică prevederile art. 1¹ alin. (1), cel care presupune majorarea cu 10%, începând cu 1-12-2015. Este evident că s-a dorit separarea aplicării celor două articole, care produc, de fapt același efect comun. Trebuie observat că în cuprinsul legii nu sunt dispoziții care să determine intrarea în vigoare la termene diferite a unor articole.

Fac un apel la membrii Comisiei să informeze cele două Birouri permanente pentru a analiza această situație și să determine staful tehnic să emită noi adeverințe, care să respecte prevederile legale, și să le transmită caselor de pensii. Vă reamintim că, în conformitate cu prevederile art. 32 alin. (1), lit. r din Regulamentul Camerei Deputaților, Biroul permanent conduce și controlează serviciile Camerei Deputaților. Facem acest apel, deoarece în România procesele durează între doi și patru ani și, poate, unii dintre noi nu vor mai trăi pentru ca să se bucure de rezultatul procesului.

Din păcate, nu este singura problemă pe care o am. După pensionarea mea la data de 1 noiembrie 2015, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.125/17 februarie 2016 s-a publicat Hotărârea nr.1/15 februarie 2016 prin care cele două birouri permanente aprobă Normele metodologice privind acordarea indemnizației pentru limită de vârstă prevăzute de Legea nr.96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicată. Potrivit art.3 alin.5 din Normele metodologice privind acordarea indemnizației pentru limită de vârstă prevăzută de Legea nr.96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicate, deputații și senatorii care au valorificat perioadele de mandat la stabilirea pensiei de serviciu, conform Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată cu modificările și completările ulterioare, nu pot valorifica aceeași perioadă de mandat și pentru a solicita indemnizația pentru limită de vârstă prevăzută de Legea nr.96/2006, republicată.

La o privire superficială, prevederea de mai sus pare rațională, dar la o analiză mai atentă vom constata că există argumente foarte serioase ca art.3 alin.5 din Normele metodologice să fie abrogat.

În primul rând trebuie să constatăm că acest alineat din Normele metodologice încalcă ~~prevederile art.78 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care are următorul conținut: "Ordinele, instrucțiunile și alte asemenea acte trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora".~~ Decizia Curții Constituționale a României nr.838/2009 a statuat că respectarea normelor de tehnică legislativă este o obligație opozabilă legiuitorului, primar sau delegat.

Alin.5 din art.3 al Normelor metodologice adaugă în mod nepermis la lege, deoarece art.50 din Legea nr.96/2006, republicată prevede în mod clar și limitativ situația în care un deputat sau un senator nu are dreptul la indemnizația pentru limită de vârstă.

Această prevedere din Normele metodologice contravine, de asemenea, prevederilor art.49 alin.7 din Legea nr.96/2006, republicată, în care se arată că "(7)Indemnizația pentru limită de vârstă se cumulează cu orice tip de pensie stabilit în sistemul public de pensii sau în alt sistem de pensii neintegrat sistemului public, precum și cu orice alte venituri realizate."

O observație importantă care trebuie făcută este aceea că nu vorbim despre o pensie de parlamentar, situație în care argumentul că se utilizează aceeași perioadă de vechime pentru două pensii speciale ar fi avut cât de cât o relevanță. În cazul în speță este vorba de o indemnizație similară celei acordate revoluționarilor și numărul de mandate de parlamentar

determină doar cuantumul indemnizației. Numărul de ani în care ai fost parlamentar nu se reflectă totuși în mod foarte concret în cuantumul indemnizației, cum probabil că ar fi cazul dacă am vorbi de o pensie, deoarece se iau în calcul cel mult trei mandate de parlamentar.

Art.3 alin.5 din Norme generează o discriminare, pentru că vom avea foști parlamentari care au indemnizație și foști parlamentari care nu au acest drept, deși această diferențiere nu rezultă din aplicarea legii, ci din aplicarea unor norme metodologice aprobate de 28 de parlamentari, membri ai celor două birouri permanente. În legislația în vigoare nu există reglementat dreptul birourilor reunite de a adopta hotărâri și în acest context, prevederea de la art.49 alin. (11) din Legea nr.96/2006 nu este constituțională. Corect ar fi fost ca Normele să fi fost aprobate printr-o Hotărâre a Parlamentului.

Funcționarii parlamentari care au fost și parlamentari sunt discriminați și în raport cu alte categorii de parlamentari care utilizează vechimea de parlamentar ca vechime în muncă utilizată pentru calcularea pensiei. Este cunoscut, de exemplu, cazul cadrelor universitare care-și continuă activitatea didactică pe tot parcursul exercitării mandatului parlamentar și care se pensionează în conformitate cu prevederile Legii nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii, beneficiind și de indemnizația pentru limită de vârstă ca fost parlamentar.

Art.3 alin.5 din Normele metodologice îi așează pe foștii funcționari parlamentari care au fost o perioadă și parlamentari în aceeași situație cu foștii parlamentari care au săvârșit infracțiuni de corupție, ceea ce este nedrept.

Foștii funcționari publici parlamentari au inclus în vechimea în structurile Parlamentului și perioadele în care au fost deputați sau senatori, în conformitate cu prevederile art.73¹ alin.9 din Legea nr.215/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar: "(9) La calculul stagiului de cotizare în structurile Parlamentului prevăzut la alin.(1) – (8) se ia în considerare, după caz, și perioada în care funcționarul public parlamentar a avut calitatea de deputat sau de senator".

Se observă că formularea din art.73¹ alin.9 este imperativă, neexistând o posibilitate de opțiune a funcționarului, care nu se poate adresa Casei de pensii cu solicitarea de a nu i se lua în calcul perioada de vechime ca parlamentar.

Camera Deputaților a eliberat foștilor funcționari parlamentari adeverințe pentru dosarele de pensii în care era inclusă și perioada de vechime ca parlamentar, din oficiu, fără să aibă o solicitare expresă din partea acestora. Era și firesc să facă acest lucru, pentru că astfel se respecta legea.

Art.3 alin.5 din Normele metodologice privind acordarea indemnizației pentru limită de vârstă prevăzută de Legea nr.96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, republicate încalcă atât principiul securității juridice, cât și un principiu corelat cu acesta, cel al încrederii legitime, dezvoltat în dreptul comunitar. Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene (de exemplu cauzele Facini, Dori v. Recre, 1994, Foto-Frost v. Hauptzolland Lübeck-Ost., 1987), principiul încrederii legitime impune ca legislația să fie clară și predictibilă, unitară și coerentă; de asemenea, impune limitarea posibilităților de modificare a normelor juridice, stabilitatea regulilor instituite prin acestea. În decizia Curții

Constituțională a României nr.830/2008 se arată că atunci când o lege nouă modifică starea legală anterioară cu privire la anumite raporturi, toate efectele susceptibile a se produce din raportul anterior, dacă s-au realizat înainte de intrarea în vigoare a legii noi, nu mai pot fi modificate ca urmare a adoptării noii reglementări, care trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare.

Dacă menținem în vigoare art.3 alin.5 din Normele metodologice sancționăm foștii funcționari parlamentari, care au fost o perioadă și parlamentari, cu pierderea totală a dreptului la indemnizația pentru limită de vârstă pentru motivul că au respectat o prevedere legală. Ei nu aveau de unde să știe că în viitor va apărea o normă juridică menită să-i defavorizeze. De asemenea, trebuie să constatăm că nu aveau nicio bază legală ca să solicite Casei de pensii să nu aplice, în totalitate sau parțial, prevederile art.73¹ alin.9 din Legea nr.215/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr.7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar și nici în prezent nu au nicio bază legală ca să ceară Casei de pensii să recalculeze pensia de funcționar parlamentar, chiar dacă, din datele pe care le deținem, este vorba doar de 12 persoane aflate în această situație.

Având în vedere cele de mai sus, apelăm la membrii Comisiei să solicite celor două birouri permanente ale Camerelor să abroge art.3 alin.5 din Normele metodologice.

Aș dori ca membrii Comisiei să analizeze cele două probleme pe care le-am sesizat, fără să se bazeze pe expertiza doamnei secretar general. Cei care au săvârșit abuzuri nu vor recunoaște niciodată acest lucru. Faptul că aproape 20 de colegi au câștigat la instanța de fond procesele cu Camera Deputaților ar trebui să dea de gândit oricui este bine intenționat.

19-05-2017

Petrescu Ovidiu Cameliu

